

jmenovaných dětí a bylo-li nadto ustanoveno, jak má usedlost přecházeti v případě, že by to které z nich zemřelo, byl v tom zajisté obsažen zákaz usedlost tu jinak zciziti nebo zatížit. Jde tedy o omezení vlastnictví ve smyslu § 364 c) obč. zák., a to se zřetelem ke knihovnímu zápisu s účinkem také proti třetím osobám a tedy také proti dovolací rekurentce. Jestliže ona nabyla zástavního práva po onom zápisu, mohla nabytí zástavního práva jenom omezeného, to jest bez újmy práv fiduciářů. To dlužno mít na paměti. Jestliže nemovitost byla přesto prodána v exekuci vedené k vydobytí jiné pohledávky s neomezeným právem zástavním, nepominulo omezení vlastnictví exekutů a nenastala ani žádná změna v rozsahu zástavního práva rekurentčina, nýbrž její omezené zástavní právo na prodané usedlosti přešlo s omezením na rozvrhovou podstatu, jež, jako v jiných případech, zastupuje zavázanou nemovitost. Exekutním prodejem nenabyla stěžující si spořitelna více práva, než kolik ho dříve měla, a jmenovitě nemůže porušiti právo fiduciářů, když právě z jejich práva vyplývalo omezení jejího práva zástavního. Dokud trvá právo fiduciářů, nenastala změna ani stran omezení jejího práva co do podstaty rozvrhové. Pokud jde o Antonína K., není z knihovního zápisu zřejmé, že by bylo jeho zástavní právo zapsané pod pol. 49 oním čekatelským právem fiduciářů omezeno. Není-li tomu tak, nemůže stěžovatelka poukazovati k onomu věřiteli, když její zástavní právo omezeno bylo. Ona však dále poukazuje k tomu, že jí byla postoupena přednost před výměnkem Josefy S., a míní, že by se jí mělo dostat proto onoho reluta připadajícího na tento výměnek, čímž prý by ani práva čekatelů, ani dalších věřitelů nebyla dotčena. Než postoupení přednosti nemá jiného účinku, nežli že předstupující věřitel smí své nároky (na podstatu) uplatniti před věřitelem nebo oprávněným, který mu přednost postoupil, neznamená však, že by předstupující věřitel vstupoval v práva osoby postupující přednost; předstupující věřitel nestává se tu oprávněným z nějaké cesse a nedostává se mu ani nějakého zástavního práva na právech oprávněného, který mu postoupil přednost. Předstupující věřitel nemůže tedy beze všeho žádati, aby se mu za všech okolností dostalo, nač měl nárok ten, kdo mu přednost postoupil, nýbrž může jenom žádati, aby byl uspokojen jeho vlastní nárok, ale v pořadí před nárokem knihovně předcházejícím a ovšem jenom v mezích jeho rozsahu. Posouzeno s tohoto hlediska je rozhodnutí rekursního soudu správné, protože na omezení zástavního práva rekurentčina ani postupem přednosti nenastala změna, jakou má ona na mysli v dovolacím rekursu a jakou by snad mohla dovozovati jenom, kdyby bylo došlo k postupu anebo k zabavení nároku knihovně předcházejšího, jichž tu však není.

Čís. 15455.

Při zjišťování obecné hodnoty nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest přihlédnouti k tržové, prodejové i výnosové ceně nemovitosti.

(Rozh. ze dne 2. října 1936, R I 1019/36.)

Prv ý s o u d určil k návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky v P. obecnou cenu zbytkového statku. R e k u r s n í s o u d uložil prvému soudu, by řízení doplnil a potom znovu rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud zrušil napadené usnesení prvního soudu a vrátil věc prvnímu soudu, by znovu rozhodl zjistě napřed prodejovou cenu zbytkového statku R. (přirovnáním k cenám za podobné nemovitosti skutečně placeným), jakož i výnosovou cenu pozemků a případně budov, pokud se jich neužívá k hospodaření na zbytkovém statku. Toto usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu, neboť při odhadu podle ceny prodejové nestačí, by znalci jen uvedli cenu, kterou pokládají za přiměřenou, nýbrž jest na nich, by uvedli, oč svůj posudek opírají, a mají tedy uvést konkrétní případy, kde za takovou cenu byly podobné nemovitosti koupeny. To se však v souzeném případě nestalo a neprávem se v dovolacím rekurse tvrdí opak. Že také výnosová cena měla být zjištěna, plyne již z toho, že cenu odhadní ustanovuje soud, který teprve po vyšetření a srovnání obou cen — jak ceny prodejové, tak ceny výnosové — bude mít spolehlivý podklad pro své rozhodnutí. A že i trhová cena dosažená za statek R. při jeho pozdějším prodeji může být důležitou pomůckou při stanovení jeho obecné ceny, dovodil rekursní soud správně a v souladě s judikaturou nejvyššího soudu, na kterou poukázal a od níž se odchýliti není důvodu. Opačný názor hájený v dovolacím rekurse, nemá opory v citovaném § 19 odh. řádu, neboť i podle toho ustanovení, které ovšem je pouze předpisem o odhadu nemovitostí v řízení exekčním, kdežto v souzeném případě ho nelze užiti než obdobně a podpůrně, jest orgán pověřený odhadem oprávněn dotazováním se osob přezvědných opatřiti si základ pro posouzení, zdali předpoklady znalců se shodují se skutečnými poměry, při čemž jest ovšem samozřejmé, že tu jde právě jen o pomůcku pro ustanovení obecné ceny a že kupní cenu dosaženou za tutéž nemovitost v jiné době, než ke které se nemovitost odhaduje, nelze prostě vzíti jako onu obecnou cenu, která měla být zjištěna soudním odhadem k jinému časovému termínu.

Čís. 15456.

Pojem diferenčních obchodů; lze je uzavřít i činem konkludentním.

Předpis § 1351 obč. zák. se týká i případů, kdy byla převzata záruka za pohledávku z diferenčních obchodů.

Vědomost zástupce věřitelova, že jde o obchod diferenční, jde na vrub věřitelův.

(Rozh. ze dne 2. října 1936, Rv I 764/34.)